

**Комюнике на Комисията до Държавите-членки, съгласно чл. 88 (1) на Договора
учредяващ Европейската Икономическа Общност, прилагащо чл. 87 и чл. 88 на ДЕО
при застраховането на краткосрочни експортни кредити**

(97/C 281/03)

(Текст, валиден за ЕИЗ)

1. Увод

- 1.1. Държавите-членки поддържат активна политика за насърчаване на своята експортна индустрия. За периода 1992 – 1994, 7% от общия размер на помощта, която държавите-членки са предоставили на производствените си отрасли, са били за подпомагане на износа, главно под формата на благоприятни условия за експортни кредити и застраховане на експортни кредити¹.
- 1.2. Експортните субсидии имат директно въздействие върху конкуренцията на пазара между конкуриращи се потенциални доставчици на стоки и услуги. Осъзнавайки вредното влияние, Комисията като гарант на конкуренцията според Договора, учредяващ Европейската Икономическа Общност, винаги строго е порицавала помощта за експорта при търговията вътре в Общността². Все пак, независимо, че подпомагането на експорта извън Общността от страна на държавите-членки също може да оказва въздействие върху конкуренцията вътре в Общността³, Комисията не се е намесвала систематично в тази сфера по силата на чл. 87, 88 и 89 на ДЕО. Налице са няколко причини за това. Първо, тази сфера отчасти се управлява от разпоредбите на Договора, отнасящи се до външната търговия, чл. 112 и 113, като чл. 112 действително осигурява хармонизация на помощта за експорта. На второ място, не само конкуренцията вътре в Общността бива повлиявана от помощта за експорта от Общността, но също така и конкурентноспособността на износителите от Общността *vis-à-vis* тези търговски партньори от Общността, които предоставят подобна помощ. И накрая, постигнат е прогрес при контрола на помощта по силата на търговските разпоредби на Договора и в ОИСР и СТО.
- 1.3. Докато до сега Комисията се въздържа от упражняването на своите правомощия за контрол на държавната помощ в сферата на експортните кредити и тяхното застраховане, докладът на Council's Exports Credits Group⁴ и делата в Съда на

¹ Източник: Пети преглед на държавната помощ в Европейската Общност, Комисията на ЕО, 1997, стр.20. Възможно е договорените в Хелзинкия пакет съкращения на субсидираните експортни кредити да намалят тази цифра за периода от 1992 г. до сега.

² В своя седми доклад относно конкурентната политика (1977), т. 242 Комисията посочва, че помощите за експорт във вътрешната търговия 'не могат да се разглеждат като изключение, какъвто и да е техният интензитет, форма, основа или цел'.

³ Виж решението на Съда, Дело С-142/87 Белгия v. Комисията [1990] ECR I-959. Виж също Дело С-44/93 Assurances du Credit v. OND and Belgium [1994] ECR I-3829, параграф 30.

⁴ 'L'assurance credit et le marche unique 1992 (court-terme)', доклад представен на координационната група, докладчик Р. Callut.

Европейските Общности⁵ показват, че поне в една сфера - тази на застраховането на краткосрочни експортни кредити, реалното или възможно нарушаване на конкуренцията в Общността могат да оправдаят действията на Комисията по силата на правилата за държавна помощ, без да се чака развитие по други фронтове. Налице могат да бъдат нарушения на конкуренцията не само между износители от различни държави-членки при тяхната търговия вътре и извън Общността, но също и между застрахователи на експортни кредити, предлагащи своите услуги вътре в Общността.

- 1.4. Целта на това Комюнике е да премахне подобни нарушения на конкуренцията, дължащи се на държавна помощ в този сектор на дейността по застраховане на експортни кредити, в който има конкуренция между държавните или ползващите се с подкрепата на държавата застрахователи на експортни кредити и частните застрахователи на експортни кредити. Този търговски сектор на застраховане на експортни кредити е свързан с краткосрочното застраховане на рисковете на експортни кредити при търговията вътре в Общността и с много други страни извън нея. Тези рискове се наричат 'пазарни' и ще бъдат дефинирани в раздел 2 по-долу. Понастоящем определението обхваща само т.нар. 'търговски', в противовес на 'политическите', рискове при търговията вътре в Общността и с повечето от страните от ОИСР, описани в Приложението. Докато в очакване на действия от страна на Общността, държавите-членки са положили значителни усилия за премахване на помощта от търговския сектор на застраховане на експортните кредити, Единният Пазар изисква предпазни мерки, които да осигуряват основа с плаващи равнища при всички обстоятелства.

Настоящото Комюнике няма да се занимава със застраховането на средно- и дългосрочните експортно-кредитни рискове, които, понастоящем са до голяма степен непазарни. В тази сфера, все още факторите, довели до въздържане на Комисията от значително прилагане на своите правомощия за контрол на държавната помощ, пречат за предприемането на такива действия. Вместо това, положени са усилия за хармонизиране на условията на застраховане на експортните кредити, премиите и полиците, покриващи страната, като се вземат под съответно внимание програмите в трети страни, така че да не се нарушава конкурентноспособността на износителите от Общността.

- 1.5. Раздел 2 на това Комюнике описва структурата на пазара на застраховане на експортни кредити и разграничава търговския или пазарния сектор, в който оперират частните застрахователи и държавните или ползващите се с държавна подкрепата застрахователи на експортни кредити, както и обяснява защо и до каква степен се прилагат членовете за държавната помощ от ДЕО. Накрая, в раздел 4 Комисията описва какви действия тя счита за необходими, за да се осигури премахването от пазара на каквато и да е държавна помощ от видовете, изложени в раздел 3 и при необходимост изисква държавите-членки да предприемат подобни действия в съответствие с чл. 88 (1) на Договора.

2. *Пазарни и непазарни сектори на застраховане на краткосрочни експортни кредити*

⁵ Виж Дело C-63/89 Assurances du Credit and Cobac v. Council and Commission [1991] ECR I-1799, и Дело C-44/93 Assurances du Credit v. OND and Belgium [1994] ECR I-3829.

2.1. Докладът на Council's Export Credit Group (наричан 'Докладът' по нататък) и оплакванията на частни застрахователи на експортни кредити, както и делата в Съда на Европейските Общности показват, че в някои държави-членки същите 'официални' експортно-кредитни агенции, застраховащи средно- и дългосрочните рискове на износителите за сметка на или с гаранциите⁶ на държавата, също така функционират за сметка на или с гаранциите на държавата в части на пазара на краткосрочно застраховане на експортни кредити, където те се конкурират с частните застрахователи на експортни кредити, които нямат такива връзки с държавата. Въпросните 'официални' експортно-кредитни агенции могат да бъдат правителствени ведомства, държавни компании, компании под държавен надзор или изцяло частни компании. За целите на това Комюнике, тези агенции ще се наричат 'държавни или ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити'. Както 'официалните' агенции, функциониращи и в средно/дългосрочна, и в краткосрочна перспектива, така и някои изцяло частни застрахователи на експортни кредити, които осигуряват само краткосрочно застраховане могат да бъдат подпомагани от своите правителства чрез гаранции или равностойни презастрахователни споразумения за някои области на своята дейност. Тези застрахователи, също следва да бъдат определени като 'държавни или ползващи се с държавна подкрепа'. От друга страна, застрахователите на експортни кредити, които главно или изключително са ангажирани с краткосрочната перспектива и не функционират за сметка на или с гаранциите⁷ на държавата за която и да е от своите дейности, ще се наричат 'частни застрахователи на експортни кредити'.

Докладът показва, че държавните или ползващите се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити ползват определени финансови преимущества, които биха могли да нарушат конкуренцията спрямо частните застрахователи, когато те функционират за сметка на или с гаранциите на държавата в различни сегменти на краткосрочния пазар, където те са в конкуренция с частните застрахователи. В нито една от страните, държавните или ползващите се с държавна подкрепа застрахователи нямат монопол по отношение на краткосрочния бизнес.

Една от най-трудните области, която Докладът разглежда е осигуряването на презастраховане от страна на държавата, както директно, така и индиректно. Докладът идентифицира презастрахователни споразумения, които осигуряват 100% покритие и са равностойни на гаранции като субсидия. Сега се приема, че улесненията за презастраховане, осигурени посредством държавата, само участват в или допълват договора за презастраховане на частния сектор, но могат също така да предоставят на ползващите се от тях застрахователи предимство спрямо частните застрахователи, които не получават такова покритие, с което и да нарушават конкуренцията.

2.2. Независимо от скоро направените подобрения – с държавни и ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити, които все повече възлагат техния краткосрочен бизнес на отделни дружества или въвеждат отделно счетоводство, както беше отбелязано по-горе, че все още е необходимо да бъдат предприети действия с цел създаване на необходимото ниво на равнопоставеност. Първата задача е да се определи сектора, в който съществува конкурентен пазар. Докладът използва като решаващ

⁶ В някои случаи, какъвто е в Холандия, средносрочния и дългосрочния бизнес се осъществява не чрез гаранции, а чрез обширно презастрахователно споразумение с правителството.

⁷ Или с равностойни презастрахователни споразумения.

критерий за разграничаване на пазарния сектор това дали частното презастраховане е налице по-скоро в повечето случаи, отколкото само в отделни случаи. Разбра се, че като цяло отговорът е 'да' за търговските рискове за недържавните купувачи, но и че за политическите рискове (включително рисковете за държавни купувачи, рискове при трансфер на валута и нетърговски рискове при катастрофа) наличният капацитет е толкова незначителен, че покритието на такива рискове несъмнено може да се счита за пазарна дейност. На базата на анализ на частния презастрахователен пазар по отношение на трите критерия за продължителност, местонахождение и естество на застрахования риск, Докладът счита, че 'пазарни' рискове включват търговски рискове с рисков период от обикновено максимум три години за износ из целия свят.

- 2.3. Последвалите бележки на държавите-членки, бизнес асоциации и застрахователи показват, че като цяло тази дефиниция е прекалено обща. В повечето от предоставените мнения се съгласяват, че политическият риск следва да бъде изключен, защото частният презастрахователен пазар не е достатъчно обширен и те предпочитат максимален рисков период от две години за търговския риск. Също така, се оказва доста трудно на частния пазар да бъде презастрахован търговския риск от продължителното неизпълнение на задълженията в страните извън ОИСР.
- 2.4. С оглед на близките връзки между продължителното неизпълнение на задълженията и несъстоятелността – продължителното неизпълнение на задълженията по рисковете може да се трансформира в несъстоятелност – и на възникващата в резултат на това нужда от класифициране и на двата риска в една и съща категория (пазарен или непазарен), ще бъде благоразумно изключването за сега на всички търговски рискове от страните извън ОИСР от определението за пазарни рискове и от обсега на настоящото Комюнике. И накрая, изглежда, че понастоящем в някои страни от ОИСР все още се срещат трудности при получаването на частно презастраховане на търговски риск.
- 2.5. С оглед на гореизложеното, за целите на това Комюнике 'пазарните' рискове се определят като търговски рискове за недържавни длъжници⁸, установени в страните, описани в Приложението. Максималният рисков период, (който е производственият плюс кредитният период с нормална начална точка Бернския съюз и обичаен кредитен срок) е по-малък от две години.

Всички други рискове (т.е. политически, рискове при катастрофа⁹ и търговски рискове за държавни купувачи и за страните, които не са описани в Приложението) се разглеждат като все още непазарни.

'Търговските рискове', за целите на настоящото Комюнике, се определят като:

⁸ Или недържавни гаранти. Държавен длъжник или гарант е длъжник или гарант, който под една или друга форма представя самия държавен орган и не може нито юридически, нито административно да бъде обявен в несъстоятелност. За целите на настоящото Комюнике дружествата, които са държавна собственост или са под държавен надзор, чието седалище е в страните, описани в Приложението като страни с пазарен риск, и които са обект на обичайните разпоредби на закона за частните компании, се разглеждат като недържавни длъжници/гаранти.

⁹ Рисковете по време на война, революция, природни бедствия, ядрени злополуки и т.н., но не така наречените 'търговски рискове при катастрофа' (катастрофално натрупване на загуби за индивидуални купувачи или страни), които могат да бъдат покрити чрез по-голямо презастраховане на загубите и са търговски рискове.

- произволно неизпълнение на договор от страна на длъжник, което е всяко произволно решение, взето от недържавен длъжник да прекъсне или прекрати договора без законно основание,
- произволен отказ от страна на недържавен длъжник да приеме стоките, обхванати от договора без да е налице законно основание,
- несъстоятелност на недържавен длъжник или неговия гарант,
- неизплащане от страна на недържавен длъжник или гарант на дълг, който е следствие на договора, което представлява продължително неизплащане на задължения.

2.6. Капацитетът на частния презастрахователен пазар се променя. Това означава, че дефиницията на пазарните рискове не е неизменна и може да бъде променена с времето, например, тя може да бъде разширена, така че да обхваща и политическите рискове. Ето защо, дефиницията ще трябва да бъде редовно преразглеждана (а именно, поне веднъж годишно) от Комисията. Комисията следва се консултира със държавите-членки и другите заинтересовани страни относно подобни прегледи¹⁰. Дотолкова колкото е необходимо, промените в дефиницията ще трябва да отчитат обсега на законодателството на Комисията, регламентиращо застраховането на експортни кредити с оглед избягване на противоречия или юридическа несигурност.

3. ***Фактори, които нарушават конкуренцията между частните и държавните или ползващите се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити***

3.1. Факторите, които могат да нарушават конкуренцията в полза на държавните или ползващите се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити, покриващи пазарните рискове, включват¹¹:

- de jure или de facto държавни гаранции на заемания и загуби. Такива гаранции дават възможност на застрахователите да вземат средства назаем при лихвени проценти, по-ниски от нормалните пазарни проценти или като цяло осигуряват възможността да заемат средства и премахват необходимостта застрахователите да се презастраховат на частния пазар;
- всякакви различия в задълженията за поддържане на достатъчни резерви, в сравнение със задълженията, отнасящи се за частните застрахователи. Следва да се отбележи, че когато Директива на Съвета 73/239/ЕЕС¹² е изменена с Директива 87/343/ЕС¹³ става ясно, че изключването на операциите по застраховане на

¹⁰ *Inter alia*, Комисията ще се обръща за съдействие към Съвета (например, неговата Export Credits Group).

¹¹ Обвързването на държавния или ползващият се с държавна подкрепа застраховател на непазарните рискове с приемането на покритие би могло да наруши чл.86 на Договора, учредяващ Европейската Икономическа Общност. Подобно действие може да бъде както обект на процедури от страна на Комисията, така и оспорвано в съдилищата и в националните органи по конкуренция.

¹² Първа Директива на Съвета 73/239/ЕЕС от 24 юли 1973 относно съгласуването на законите, законодателствата и административните разпоредби, свързани с премахването и преследването на бизнеса с директно застраховане, различно от застраховките живот (OJ L 228, 16.8.1973, р. 3)

¹³ Директива на Съвета 87/343/ЕЕС от 22 юни 1987, променяща Директива на Съвета 73/239/ЕЕС относно съгласуването на законите, законодателствата и административните разпоредби, свързани с премахването и преследването на бизнеса с директно застраховане, различно от застраховките живот (OJ L 185, 4.7.1987, р. 72)

експортни кредити, които са за сметка на, или гарантирани от държавата (чл. 2 (2) (d) на първоначалната Директива) не е включвало операциите в сферата на краткосрочните търговски рискове, осъществявани от държавни или ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на экспортни кредити за тяхна собствена сметка и без гаранции от държавата¹⁴. Това означава, че за да могат да застраховат краткосрочни търговски рискове, държавните или ползващите се с държавна подкрепа застрахователи трябва да разполагат с определен размер собствени средства (резерв за платежоспособност, включително гаранционен фонд), и техническо осигуряване, както и трябва да са получили разрешение в съответствие с чл. 6 *et seq.* на Директива 73/239/ЕЕС,

- данъчни облекчения или освобождаване от данъци, които по правило следва да се плащат (такива като корпоративни данъци и данъците, наложени върху застрахователните полици),
- предоставянето на помощи или осигуряването на капитал от страна на държавата. С оглед на последното, следва да се спазва принципа, че капиталовите инжекции включват държавна помощ¹⁵, освен в случаите, когато държавата действа като частен инвеститор при пазарна икономика; предоставянето от държавата на такива услуги като достъп до и ползване на държавна инфраструктура, съоръжения или специална информация (например, събираната от посолствата информация за длъжниците) при условия, които не отразяват техните разходи; презастраховане от държавата, било то директно или индиректно чрез държавни или ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на экспортни кредити при условия, които са по-благоприятни в сравнение с тези, които частният презастрахователен пазар предлага, което води до обезценяване на презастраховките или до изкуствено създаване на капацитет, който не би бил на лице от частния пазар.

3.2. Случаите, описани в параграф 3.1 предоставят или могат да предоставят на получаващите ги застрахователи на экспортни кредити финансово предимство в сравнение с другите застрахователи на экспортни кредити. Подобни финансови изгоди, предоставяни на определени предприятия нарушават конкуренцията и по силата на чл. 87 (1) на Договора за учредяване на Европейската Икономическа Общност представляват държавна помощ.

Чл. 87 (1) се прилага за всички мерки, които предоставят финансови или икономически изгоди на определени предприятия или продукти и включват начисления върху, или загуба на държавни средства, било то реално или условно, и за които от заинтересования бенефициент не се изисква нищо или се изисква съвсем малко, дотолкова доколкото подобни мерки оказват влияние върху търговията между държавите-членки и нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията чрез

¹⁴ Виж решението на Съда в Дело С- 63/89, *Assurances du Credit and Cobac v. Council and Commission*, цитиран в бележка под линия 5, р. 1848 (параграф 22).

¹⁵ Виж Комюнике на Комисията до Страните-членки, отнасящо се до вложенията на държавни органи във фирмен капитал (ЕС Bulletin 9-1984) и Комюнике на Комисията относно прилагането на чл. 87 и 88 на Договора, учредяващ Европейската Икономическа Общност за държавните предприятия в производствения отрасъл (ОJ С 307, 13.11.1993, р. 3).

облагодетелстване на определени предприятия или производството на определени стоки¹⁶.

Финансовите предимства, описани в параграф 3.1 оказват въздействие върху търговията с услуги вътре в Общността по отношение на дефинираните в параграф 2.5 пазарни рискове. Нещо повече, те водят до промени в застрахователните покрития, налични за пазарните рискове в различните държави-членки, с което нарушават конкуренцията между предприятията в държавите-членки и имат вторични ефекти върху търговията вътре в Общността, независимо от това дали е засегнат износа извън Общността¹⁷. Предвидените в чл. 87 на Договора за учредяване на Европейската Общност изключения не се отнасят за държавната помощ за застраховане на пазарни рискове. Нарушаващите последици на подобна помощ превишават по значение всякакви възможни национални интереси или интереси на Общността за подпомагане на износа. Тази позиция е потвърдена от решение на Съда в Дело С-63/89, което директно се занимава с въпросите, поставени от настоящото Комюнике. Съдът счита, че независимо, че Директивата относно частичната хармонизация на уравниващите резерви за застрахователните компании, която изключва операциите по застраховане на експортни кредити, реализирани за сметка на, или гарантирани от държавата, не е била противозаконна, факторите, нарушаващи конкуренцията между частните и държавните или ползващите се с държавна подкрепа предприятия застрахователи на експортни кредити 'биха могли да оправдаят прибягването към правни действия за наказване на нарушенията на разпоредбите (на чл. 87)'¹⁸. В своето решение в Дело С-44/93¹⁹, Съдът приема, че въпросните изгоди представляват държавна помощ и потвърждава, че е възможно Комисията да предприеме действия, за да осигури тяхното оттегляне.

4. Действия, необходими за премахване на нарушенията на конкуренцията при застраховане на краткосрочни експортни кредити с оглед на пазарните рискове

- 4.1 Държавната помощ от видовете, посочени в параграф 3.1, която е предоставена на ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити за пазарните рискове, определени в параграф 2.5, би могла да нарушава конкуренцията, и поради което да бъде неприемлива за изключение по силата на правилата за държавна помощ на Договора за учредяване на Европейската Общност.
- 4.2 Ето защо, от държавите-членки се изисква по силата на чл. 88 (1) на Договора за учредяване на Европейската Общност, да коригират при необходимост, своите системи

¹⁶ Виж решения на Съда в Дело 30/59 Steenkolenmijnen v. High Authority [1961] ECR p. 1, paragraph 19; Дело 173/73 Italy v. Commission [1974] ECR p. 709, Дело 730/79 Phillip Morris v. Commission [1980] ECR p. 2671.

¹⁷ В своето решение в Дело С-142/87 Belgium v. Commission, цитирано в бележка под линия 3, Съдът счита, че не само помощта за износ в рамките на Общността, но също така и за износ извън Общността може да окаже влияние върху конкуренцията и търговията вътре в Общността. И двата вида операции се застраховат от застрахователи на експортни кредити, поради което помощта по отношение и на двете операции може да окаже въздействие върху конкуренцията и търговията вътре в Общността.

¹⁸ Цитирано в бележка под поле 5; виж параграф 24. В своето мнение, изложено по делото, Advocate-General Tesauo, счита, че когато съществува конкуренция между частни и държавни или ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити, 'е много съмнително дали държавите-членки могат легитимно да осигурят финансова поддръжка за държавните оператори. Интервенции от този вид могат да бъдат несъвместими правилата за държавна помощ.' ([1991]) ECR I-1835, т. 15).

¹⁹ Цитирано в бележка под поле 3; виж по-специално параграф 34.

на застраховане на експортни кредити за пазарните рискове по такъв начин, че предоставянето на държавна помощ от тези видове на държавни и ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити по отношение на такива рискове, да приключи в рамките на една година от публикуването на настоящото Комюнике:

- (a) държавни гаранции за заемания или загуби;
- (b) изключение от изискването за учредяването на достатъчно резерви и другите изисквания, описани във втория абзац на параграф 3.1;
- (c) данъчни облекчения или освобождаване от данъци или други такси, които са платими по правило;
- (d) предоставяне на помощ или осигуряване на капитал или други форми на финансиране при обстоятелства, при които частен инвеститор, действащ при нормални пазарни условия не би инвестирал в компанията или при условия, които частен инвеститор не би приел;
- (e) предоставяне от страна на държавата на услуги от рода на достъп до, и ползване на държавна инфраструктура, улеснения или поверителна информация (например, събираната от посолствата информация за длъжниците), при условия, които не отразяват техните разходи; и
- (f) презастраховане от държавата, било то директно или индиректно чрез държавен или ползващ се с държавна подкрепа застраховател на експортни кредити, при условия, които са по-благоприятни отколкото тези, които са налице на частния презастрахователен пазар, което води до обезценяване на презастрахователното покритие или до изкуствено създаване на капацитет, който не би бил налице на частния пазар.

Все пак, в очакване на резултата от преразглеждането, споменато в параграф 4.3, съществуващите допълнителни споразумения за държавно презастраховане остават позволени за един временен период, при условие че:

- елементът на държавно презастраховане е по-малък в общия презастрахователен пакет на застрахователя,
- когато презастрахователните договори на застрахователя съчетават пазарни и непазарни рискове, като по този начин всяка държавна презастраховка неизбежно се обвързва с пазарен риск, нивото на държавно презастраховане за пазарни рискове не трябва да превишава това ниво, което би било налице на частния презастрахователен пазар, ако се търсеше презастраховка само и единствено на тези рискове,
- държавното презастраховане не действа така, че да даде възможност на застрахователя да застрахова дейността на индивидуални купувачи извън ограниченията, установени от участващите презастрахователи от частния пазар,
- премията за държавната презастраховка, която явно отразява риска, е калкулирана чрез пазарни техники, а когато е налице еквивалентен размер на пазарната премия, е поне равна на този размер,

- държавното презастраховане на пазарните рискове е достъпно за всички кредитни застрахователи, които отговарят на общите критерии за приемливост.

4.3. С цел спазването на параграф 4.2, държавните или ползващите се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити ще трябва, най-малкото да поддържат отделна администрация и отделни отчети за своето застраховане на пазарни и непазарни рискове за сметка на, или с гаранции от държавата, доказвайки, че при застраховането на пазарни рискове, те не ползват държавна помощ. Отчетите за операциите, застраховани за сметка на самия застраховател трябва да се съобразяват с Директива на Съвета 91/674/ЕС²⁰.

Освен това, всяка държава-членка, която чрез участие или обвързаност в договори за презастраховане на частния пазар, обхващащи и пазарни, и непазарни рискове, осигурява презастрахователно покритие на застрахователя на експортни кредити, ще трябва да доказва, че нейните споразумения не включват държавна помощ по смисъла на параграф 4.2 (f).

За тази цел, Комисията в тясно взаимодействие с държавите-членки, считано от публикуването на това Комюнике непрекъснато ще осъществява мониторинг на подобни споразумения на базата на шест-месечни доклади, представяни от заинтересованите държави-членки и до края на 1998 г. ще осъществи пълно преразглеждане на споразуменията. При това преразглеждане следва да бъдат взети предвид всички придобити междуременно знания и опит относно функционирането на пазара на застраховане на краткосрочни експортни кредити и от намесата на държавите-членки в него, от докладите за изпълнението, представяни по силата на параграф 4.5, от първото годишно преразглеждане, което следва да се предприеме според параграф 4.6, както и от всички нотификации за използването на клаузата за избягване по силата на параграф 4.4. Ако преразглеждането установи, че споразуменията в дадена държава-членка съдържат държавна помощ, държавата-членка ще бъде помолена да ги прекрати най-късно до края на 1999 г.

4.4. Възможно е при обстоятелствата, установени долу да се направи отклонение от принципа, според който застраховането на експортни кредити срещу пазарни рискове трябва да се осъществява от държавни или ползващи се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити, само ако изброените в параграф 4.2 финансови изгоди са оттеглени от тях.

В определени страни, поради липсата на застрахователен или презастрахователен капацитет, е възможно временно, частните застрахователи на експортни кредити или държавните или ползващите се с държавна подкрепа застрахователи на експортни кредити, функциониращи за своя сметка да не могат да осъществят покритие на пазарните експортно-кредитни рискове. Поради това, тези рискове временно се считат за непазарни.

При такива обстоятелства, тези временно непазарни рискове могат да бъдат прибавени към отчета на държавен или ползващ се с държавна подкрепа застраховател на експортни кредити като непазарни рискове, застраховани за сметка на, или с гаранциите

²⁰ Директива на Съвета 91/674/ЕЕС от 19 декември 1991 относно годишните отчети и консолидираните отчети на застрахователните предприятия (ОJ L 374, 31.12.1991, р. 7).

на държавата. Застрахователят трябва доколкото е възможно, да изравни стойностите на премиите за такива рискове със стойностите на премиите, които частните застрахователи получават за въпросните рискове навсякъде другаде.

Всяка държава-членка, която възнамерява да използва клаузата за избягване, следва незабавно да уведоми за своето проекто-решение Комисията. Това уведомление трябва да съдържа пазарен доклад, който да доказва, че на частния застрахователен пазар няма на разположение покритие на рисковете чрез представянето на данни за двама големи, добре известни международни частни застрахователи на експортни кредити, както и за национален кредитен застраховател, с което и да се оправдае използването на клаузата за избягване. Нещо повече, той трябва да съдържа и описание на условията, които държавният или ползващият се с държавна подкрепа застраховател възнамерява да прилага по отношение на такива рискове.

В рамките на две месеца от получаването на подобно уведомление, Комисията следва да разгледа дали използването на такава клауза е в съответствие с гореспоменатите условия и е съвместимо с Договора за учредяване на Европейската Общност.

Ако Комисията установи, че условията за използването на клаузата за избягване са изпълнени, нейното решение относно съвместимостта се ограничава до две години от датата на вземане на решението, при условие че пазарните условия, оправдаващи използването на клаузата за избягване, не претърпяват промяна за този период.

Нещо повече, при консултации с другите държави-членки, Комисията може да ревизира условията за използването на клаузата за избягване; тя, също така може да реши да я преустанови или да я замени с друга подходяща система.

- 4.5. Настоящото Комюнике следва да се прилага от 1 януари 1998 г. за период от пет години. Държавите-членки се приканват в рамките на два месеца от нотифицирането на това Комюнике, да информират Комисията дали приемат нейните препоръки. Най-късно до 1 януари 1999 г. Държавите-членки трябва да информират Комисията относно действията, които са предприели за изпълняване на настоящото комюнике. Ако чрез тези доклади или по някакъв друг начин, се окаже, че функциониращите в държавите-членки системи все още съдържат държавна помощ, в съответствие с установената по-горе политика Комисията ще оценява такава помощ съобразно чл. 87 и 88 на Договора за учредяване на Европейската Общност.
- 4.6. В сътрудничество с държавите-членки и заинтересованите страни, Комисията ще преразглежда дефиницията за пазарните рискове и действието на настоящото Комюнике в контекст на развитието на пазара и възможното законодателство на Общността. Цялата информация, която Комисията получава от държавите-членки и заинтересованите страни във връзка с подобни преразглеждания със съгласието на предоставилите я, ще бъде представяна на разположение за всички участници в преразглеждането.

Приложение

Списък на страните с пазарен риск

Европейски Съюз

Австрия
Белгия
Дания
Финландия
Франция
Германия
Гърция
Ирландия
Италия
Люксембург
Холандия
Португалия
Испания
Швеция
Великобритания

Страни, които са членки на ОИСР и за които се счита, че са страни с пазарен риск

Австралия
Канада
Исландия
Япония
Нова Зеландия
Норвегия
Швейцария
САЩ